

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

Seveda je naj si sam ogleda, da je bobra, ali je še živ! In v grmovju je! In tuleča njegove glave, ki sem jo vzel."

"Čadostnimi vzkliki so Mimbre sprejeli zmagovitega tola. Niti najmanjše rane ni bilo v boju."

III.

Yuma cil.

me so pobesneli. Tulili so vje zverine in hiteli po orožju. Napasti so nas mislili—ločaj je bil skrajno kočljiv."

"Očil sem k Winnetouu, ki al še vedno pri Velikih us- pazorno motril Yume, ter oril poglavarja:

"Voj ljudje nas mislijo na—! Prepovej jim!"

"Mno je gledal in prijel za lo."

"Zi na misel ne prihaja!"

"e pade le en sam strel na strani, ste vsi izgubljeni!"

"omo videli! Preštej naše vesle! Prav toliko jih je in še veliko vas!"

"i res! Pojdi pa pogledj!"

len rabil sem ga za roko in ga bgnil iz goščave na pobočje dafne. Dan se je že naredil. e skazal sem mu tesni obroč dimbrejev, ki je obkoljeval, ko na zapadu.

e destrajl se je, da mu je e bla sapa.

Vasaj je to —? Kdo so ti ljudje —?"

nični bivol z več sto svoji- ojevniki. Obkoljeni ste, na- do du in severu je obroč Mim- vili je, ob jezeru pa smo mi. evelnavljam, izgubljeni ste, če kni napadete! Bodi pameten! velrž se odloči! Čuj, kako tu- pre tvoji ljudje! Še minuta, o prepozno!"

im-gel si je na čelo, kot da zbrati prestrašene misli, atadeno pogledal krog sebe in palal:

za kaj mi nudiš? Milost ali ko na kolu —?"

ali milost."

in laupam ti. Pojdiva!"

po hitela sva nazaj k jezeru. lili trajni čas je bil.

proume so se zbrali na sever- reko bregu in se pripravljali za obid. Bi že bili menda začeli, a čiso vedeli, kje je njihov po- nevar.

uzete ja je šel k njim, da jim ni, oži položaj, sam pa sem po- vich Močnega bivala ven k nje- m ljudem. Minuto pozne- reje je završalo krog jezera, zabrenji so vstali, stopili ne- dra korakov bliže, pripravili nekte za strel, — odločitev je ila na niti.

staman bi bil menda Vete ja rizarjal svoje ljudi. Šele ko ne zagledali živi zid teles in vnik krog sebe, so se vdali.

se sem mislil, da se bo vse atko izteklo. Pa je prišel mri krvoločnež in vročkrvnež ni bivol. Obraz mu je za-

okazal je na Yume in de-

"Misliš, da se bodo branili?"

"Ne. Govoril sem z Velikimi

"Vdali se bodo —?"

"Da."

so slastnim, krutim zadovolj- om je povedal:

"Se bo le zgodilo z njimi, kar o jim namenili —. Ušli so v, pa dobil sem jih v pest, mu- pli jih bomo, na kolu bodo arli, vsi —! Veliko veselje bo vladalo po —."

"Prekinil sem krvi željnega jearca."

"Prav nič ne bodo umrli na lu!"

"Zakaj ne?" je sumljivo rašal.

"Če jim ne ponudiš druga ko- in, se ne bodo vdali, branili se do in rajši v boju umrli do dnjega moža."

"Le naj se borijo! Naj pogi- jo! Vseeno mi jel Naši rtni sovražniki so!"

Nesrečno mesto San- tander

Santander, znano špansko mesto, sicer ni veliko, saj ne šteje niti 100.000 duš, vendar je Španec na to svoje pomorsko in industrijsko mesto zelo ponosen. Zadnje čase je to mesto važnejše po svoji rudniški industriji kakor pa kot pristanjsko mesto. Na njegovi morski obali se razvija tudi kopalniško življenje. Tujski promet, ki ga podpira vlada, zelo ne- guje to panogo narodnega go- spodarstva v tem mestu. Dan- danes to mesto ni tako slavno kakor je bilo v slavnih časih španske zgodovine. Bogati San- tander 18. stoletja je bilo važ- no mesto z velikimi ladjedelni- cami, bilo je mesto, kjer je mo- gočna španska vojna mornari- ca imela svoje veliko oporišče. To mesto je od morske strani nekako predmestje Burgosa in vse španske Kastilije. Blago- stanje in sreča tega mesta je rastla z veljavo španske drža- ve, z njo je tudi padala. To nam dokazuje mesto Santander, če ga gledamo nazaj v leto 1850. V sredi 19. stoletja je Španija izgubila svoje kolonije in svo- je mogočno brodogradnjo, kar je propadel tudi Santander, ki je sčasoma bil ne dosti bolj važen kraj kakor kaka samotna ribi- ška vas.

Mestecu ob Biskajskem zal- vu so se začeli kazati novi upi, čeprav je to upanje grenila ža- lostna politična usoda španske domovine. Podjetni ljudje so začeli spet iskati stikov z iz- gubljenimi španskimi dežela- mi v južni Ameriki, ki so se bi- le otresle španske nadoblasti, so pa ohranile špansko kulturo, jezik in tradicijo. Španski iz- seljenec, ki se je iz Santandera vozil v južno Ameriko, je po- sredoval, da se je gospodarsko življenje na tej in oni strani morja razgibalo. Ko se je čez nekaj desetletij marsikak španski izseljenec bogat in premožen vračal domov, si je

navadno izbral za svoje bivali- šče Santander. Tako so nekda- nji izseljenci počasi v tem me- stu zbrali veliko bogastvo, ki so si ga pridobili v južni Ame- riki ali pa kje drugje na svetu. Bogastvo so razodevala izlož- bena okna santanderskih trgo- vin, kjer je bilo toliko razkoš- ja, da ga je občudoval domači meščan in pa tujec, kateri je prišel sem na letovišče. San- tander tistega časa je imel ka- kih 40 do 50 trgovskih pisarn, 200 do 300 trgovin, 2 do 3 veli- ke banke. To blagostanje se je zbralo okoli visoko ležečega sta-rega mesta, okoli katerega so se dvigale lepe vile, moderne zgradbe, ki pa vse skupaj niso živele iz sebe, marveč iz stare- ga mesta.

Katastrofalni požar, ki je ti- sto nesrečno nedeljo zajel to zanimivo špansko mesto, je naj- bolj prizadel njegov stari del, kjer je prav za prav bilo blago- stanje doma. Ko bi se bilo to zgodilo morda pred kakimi 20 leti, bi si bili morebiti meščani iz svojih sil še enkrat pomagali. Tako so si na primer sami po- magali in se spet dvignili ob ti- sti strašni katastrofi, ko je oko-

Isabelle Suares, rojena v Havajih je prva ženska v 43 letih, ki je dobila diplo- mo kemičnega inženirja na Pratt Institute v Brooklyn, N. Y.

li leta 1890 v tamkajšnji luki eksplodirala ladja "Machicha- co," ki je bila od vrha naložena z dinamitom. Takrat je bil ve- lik del mesta uničen, toda lju- dje so si sami čudovito naglo pomagali iz nesreče brez poseb- ne druge pomoči.

Toda med tem se je marsi- kaj spremenilo. Že od leta 1920 so naloge mesta Santander tak- ko rastle, da jim sredstva tega mesta nikakor niso več bila kos. Španska državna politika pa je bila vedno bolj malenkostna, da bi se bila brigala za usodo te- ga važnega mesta. Mestna uprava je zamenjala drža- vo na pomoč, naj pomaga iz- polniti luške naprave in uredi prometne zveze. Mesto je dr- žavo zamenjalo, naj se po- briga, da bi se začeli izkorišča- ti zemeljski rudniški zakladi, ki so ležali tik v okolici tega mesta. Mesto Santander je ce- lih 15 let bilo prepuščeno sa- memu sebi ter je bilo podobno mestu, ki je polno ugašajočega upanja. V tem stanju ga je presenetila državljanska voj- na. Komaj pa je bila ta kon- čana, se je vnela druga svetov- na vojna v Evropi. Zdaj je po- nosnemu Špancu sila bridko pri srcu, ko vidi, da je pogore- lo slavno staro mesto Santan- der, kjer je poleg drugi vred- nosti bilo uničenega tudi mno- go tistega blaga iz prekmorskih dežela, ki jih zdaj sploh ni mo- goče nadomestiti.

Španec je po naravi razbur- liv. Toda severni Španec zna svoje notranje razburjenje mnogo bolj krotiti kakor nje- gov južni ali srednji brat. Za- to je prebivalstvo tega mesta pri tej požarni katastrofi po- kazalo oliko discipline, da se to Špancu iz kakega drugega de- la Španije niti ne zdi več na- ravno. Zaradi tega si tudi la- hko razlagamo dejstvo, da je vkljub velikanski nesreči šte- vilno človeških žrtev razmeroma majhno.

Kulturna zgodovina kaže, da prebivalci tega mesta niso le

polnili svojih blagajn, ko so imeli priliko za kaj takega, marveč so se tudi kulturno mo- čno uveljavljali. V zgodovini španskega kulturnega in duhov- nega življenja je mnogo slove- čih imen, ki so izšla iz Santan- dera.

Mnogoprsti ljudje

Mnogoprstnost, ki se pojavlja v večini primerov tako na rokah, kakor na nogah, so mogli v šte- vilnih družinah zasledovati sko- zi celo vrsto pokolenj. V neka- terih primerih se je pojavljala redno in pri tem je kazalo, da trpi zavoljo nje zlasti moški spol. Tako so v Giessenu med 125 primeri ugotovili 86 prime- rov mnogoprstnosti moških in samo 39 žensk s prekomernim številom prstov.

Tudi iz prejšnjih časov ima- mo številna poročila o primerih tega zla. Galenus, Pavel iz Egi- ne, Celzus in Plinij navajajo takšne primere, a Albertus Mag- nus je bil menda prvi, ki je na- vedel primer podedljive mnogo- prstnosti. Izmed zgodovinskih osebnosti pravijo, da je imela več prstov, nego jih je treba, ne- srečna žena naglaškega Henrika VIII., Ana Boleyn. Francoski kralj Karel VIII. je svojih šest prstov na nogi skrival v širokih čevljih, ki jih je sam izumil. Sveta Hedvika je truplo svoje- ga sina, ki je padel v bitki, spo- znala po šestih prstih na levi no- gi. O filozofu Bilfingerju poro- čajo, da je prinesel na svet 12 pr- stov na rokah in 11 na nogah, a da so ga teh prekomernih darov narave rešili z amputacijo že 10. dan po rojstvu. V začetku 19. stoletja so mnogo govorili o šte- vilnih primerih mnogoprstnosti, ki so se pojavljali v vasi Izeaux pri Grenoblu. Ta mnogoprstnost je počasi izginjala zavoljo meša- nja krvi. Balzac je v svojem "Podeželskem zdravniku" obde- lal mnogoprstnost tako rekoč tudi literarno. V južnoarabski vladarski rodbini Fodljev ali Osmanijev so bili vsi rodbinski člani bolj ali manj mnogoprstni.

Glasba polarnega mraza

Potovalci, ki so se seznanili s Sibirijo v najhujših zimah, po- ročajo o svojevrstnih zvokih, ki jih proizvajajo vse stvari pri temperaturi 50 stopinj pod ničlo. Te zvoke so imenovali "glasbo mraza." Neki potovalec opisuje svoje vtise in trdi, da je ta "kon- cert" hujši od mraza samega. Nad zemljo se oglaša sikajoč zvok, ki ga ni mogoče opredeliti, vse zveni, kakor da udarja kovi- na ob kovino. Ljudje ne govore več, živali molče, konjska pod- kevi udarja ob kamen, kakor da poje zvon. Prav tako se oglaša deblo, če udariš nanj, kakor da je iz jekla. Kadar se bližajo sa- ni, čuješ strahovito zvenenje.

Nekega dne, pripoveduje neki potovalec, sta vzela s spremle- valcem gnat s seboj. Bila sta krepka moža, toda ko sta hotela odrezati kos gnjati, je zazvenelo, kakor da udarja kladivo po nakovalu in ves napor je bil za- man. Ostala sta lačna. Drugič sta se peljala s sanmi. Presene- til ju je enakomeren, nepretr- gan glas. Ko sta dospela do kon- ca, sta ugotovila, da izvira ta glas od kosa zledenelega mleka, ki je udarjal proti zledeneli ko- koši. Tam prevažajo mleko po- zimi namreč tako, da ga puste zledeneti okrog palice. Sani škripljejo kakor diamant preko stekla. Sonce je podobno veliki bakreni kroglji ni visi le malo ur nad obzorjem. Hitro izginja in potem čuješ v strašni noči samo tisto nepretrgano sikanje. Tak- šna je nenavadna "glasba mra- zu." Lahko smo veseli, da pri nas ni zim, v katerih bi se seznanja- li s takšnimi pojavi.

IZ DOMOVINE

—Nesrečna smrt na cesti. Med Slovensko Bistrico in Pra- gerskem se je pripetila usodna nesreča, ki je zahtevala člove-

ško življenje. Po omenjeni ce- sti se je peljal v smeri iz Slo- venske Bistrice na motorju Šte- fan Bauman iz Stražgajneve, občina Cirkovec. V bližini poto- ka Devine pa je na spolzki cesti naenkrat izgubil oblast nad vo- zilom. Metalo ga je nekaj časa po cesti sem in tja, nato pa ga zaneslo s ceste na levo stran, kjer se je z motorjem vred pre- vrnil. Padel je na glavo ter uda- ril z njo v motor. Razbil si je lobanjo ter obeležal s krvavečo rano pri prici mrtev.

MALI OGLASI

Če trpite!

Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranci, revmi, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodbi, pridite k meni, da vidim, kaj morem storiti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih sluča- jih. Jaz se poslužujem stare evropske in najnovejše metode bolnišnic pri zdravljenju.

Dr. Paul Welsh

HYDROPATHIC CLINIC

Uradne ure:

1 do 5 popoldne, razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.

(Wed. -x)

Delo bi rad

Fant, ki je star 16 let, bi rad dobil kako primerno delo za čez poletje. Vprašajte na 1053 E. 61. St., tel. HE 1619. (160)

Naprodaj

Proda se pohištvo za jedilni- co 9 kdsov, orehov les, jako zmerna cena, vse v najboljšem stanju. Pridite zvečer ali v ne- deljo na 643 E. 120. St.

Announcement

We announce the opening of Bea's Beauty Shoppe, 6120 St. Clair Ave. Individual Hair Styling. Permanents \$2.50 and up. EN 5669. Bernice Hocer- va, proprietor. (161)

Hiša naprodaj

Proda se hiša za 2 družini; 12 sob, 2 garaži; mesečni do- hodki \$80. Cena je \$7.100. Za naslov vprašajte v uradu tega lista. (159)

Delo dobi

Išče se ženska ali dekle za hišna opravila pri mali družini; dober dom; plača po dogo- voru. Za naslov vprašajte v uradu tega lista. (158)

Delo išče

Priletna ženska išče delo za hišna opravila. Naslov: Milka Blagovich, 1275 E. 59. St. (159)

Soba se odda

Odda se soba poštenemu fan- tu. Polzve se na 1141 E. 66. St., zgorej. (159)

Sobe se išče

Išče se 4 ali 5 sob z gorkoto. Pokličite med 7 in 8 zvečer EN- dicott 3068. (159)

Pouk v glashi

Naučite se popularne glasbe v 20 lahkih poukih. Prvi pouk zastoj.

The Millikin School of Music
5826 Superior Ave.
(X-Mo., Wed., Fri.)

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokli- čete vsak čas, podnevi ali po- noči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

Priporoča se za vožnjo na piknike.

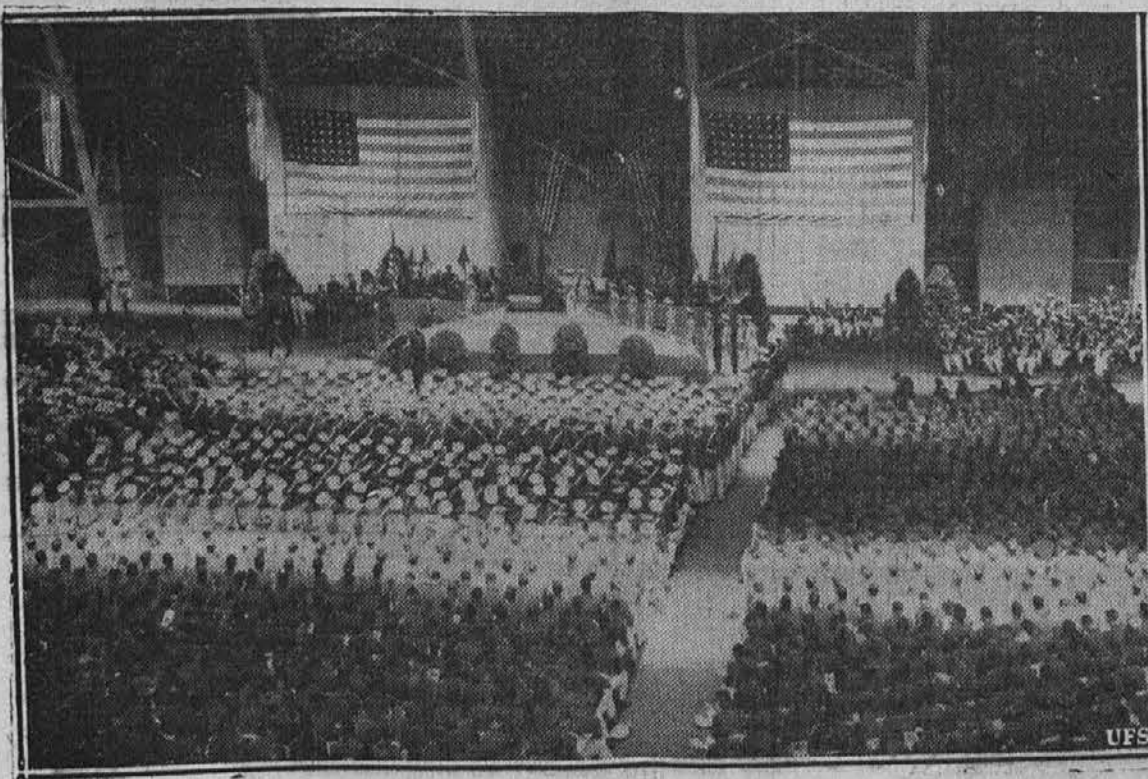
JOHN OBLAKA

1126 E. 61st St.

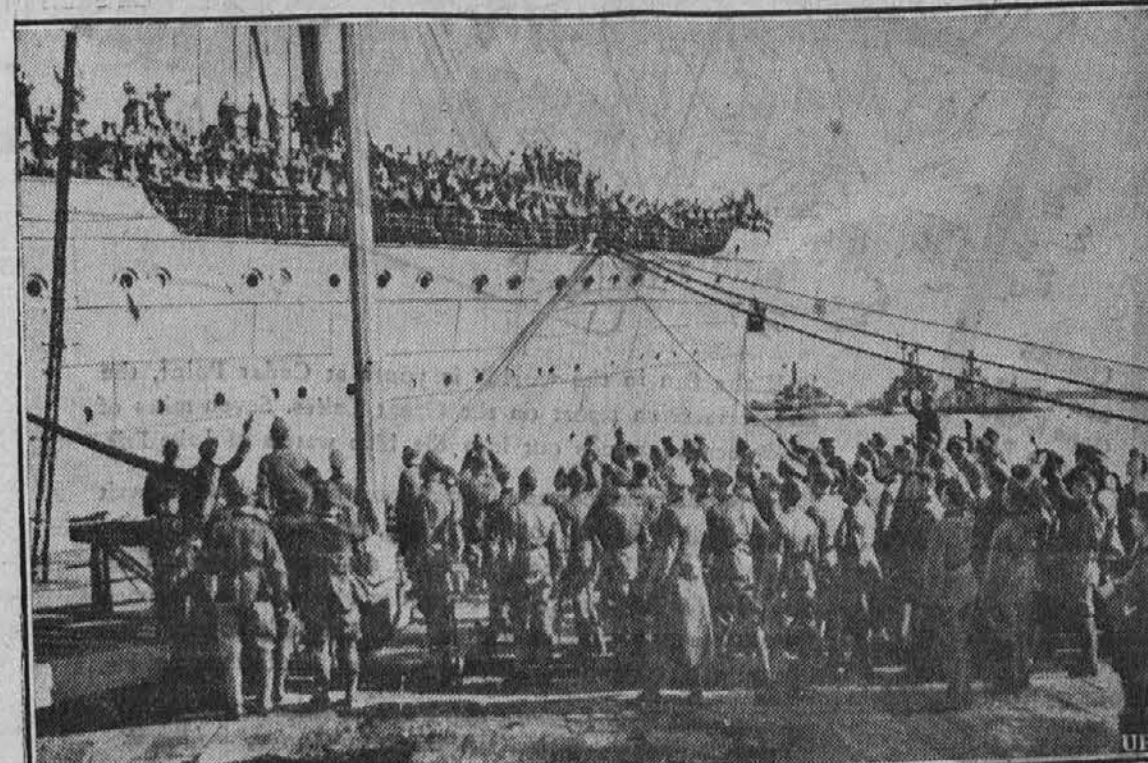
6122 St. Clair Ave.

HE 2730.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Hitra zaposlitev. — Precej različno od tisoče drugih graduantov je graduiranje iz vojaške akademije. V zadnjem času je graduiralo 425 kadetov, ki nam jih kaže gornja slika in so dobili takojšnje zaposlenje v armadi Strica Sama. Ob tej priliki je rekel vojni tajnik Stimson, da nam ni potreba sklepati nikalih kompromisov z osiščem.

Pred odhodom v Afriko. — Slika nam kaže nemški vojaški transport. Vojaštvo se poslavlja od svojih tovarišev v nekem neimenovanem evropskem pristanišču pred odho- dom v Tripoli za ojačenje nacijskih čet v do tličnem kraju, ki se bore z britsko armado.

(Dalje prihodnjici)

TROJKA

DR. FRANC DETELA

"Kaj pa Stojanovi?" je vprašal Lovro, da bi sprožil kaj novega.

"To so najdolgočasnejši ljudje tega sveta," je dejal Edvard. "Pristava je samostan z dvema patroma, eno staro in dvema mladima nunama."

"Edvard, ne govori nespodobno," je začela gospa. "Dobri ljudje so. Če se ne družijo radi, moj Bog, značaji so različni. Drugim pa to ugaja."

"Vse, kar je prav," je odločeval gospod Majer; "a tako se odtegovati svetu, zlasti če ima kdo dekeleta za možitev, to ne gre, to je smešno. Milica ne bi bila napačna."

"Brhkejša je pač od Anice," je pritegnila gospa. "Oni dan je bila v Ljubljani, kjer ji je Paichel zalil dva zoba."

"Torej je upati, da se bo nekoliko rajši smejala," se je nasmehnila Irma. "Sestri sta si prav malo podobni. Milica je tiha in resna, Anica pa vesela in zgovorna."

"Razloček kakor med limono in pomarančo," je dejal Edvard.

"Edvard, ti si hudoben," se je na videz jezila Irma, "ti žališ vse, kar nas je deklet na dežel. Gospod Bojanec, prosim vas, potegnite se za nas."

"Meni ugaajo Stojanovi," je dejal Lovro pošteno in gospa in gospodična sta mu pritegnili.

"A kar je preveč, to je preveč," je odločil zopet gospod Majer. "Saj smo tudi mi kristjani, a da bi čepel človek vedno v cerkvi, smešno!"

"Florijan," se je oglašila gospa, "nisi li povabil tudi gospoda Stojana, da bi se peljal sprejemati gospoda Bojanca?"

"Seveda sem ga. A kaj se hoče! Kmet je kmet. Gospod Bojanec, izpijte, bom še enkrat nalil in potem pride punša. In smotko, prosim; zdaj se prileže." — Edvard se je bil izgubil od mize in kmalu so se oglašili pred gradicem godci.

"Kaj pa to pomeni?" se je zavzel Lovro.

"Vam na čast," je dejala gospa. "Florijan, kje si dobil

godce?"

"V Kostanjevico sem poslal ponje voz."

Lovro je izvelel petak in namignil dekli, ki je stregla, naj ga nese godcem.

"Smešno!" je zabranil gospod Majer. "Prvič je to moja stvar in drugič naj godejo dalje, da ne bodo zastojni pili."

Onstran vrta pa je sfrčala v zrak svetla raketa, obvisela v višini in se s pokom razpršila v svetlobarvne utrinke, za njo druga in tretja.

"To si je izmislil Edvard," je namignila gospa.

"Pojdimo gledat!" je vzkliknila Irma in skočila pokonci; vstala sta na mah Lovro in baron.

"Gospod baron," je klical Majer, "ostanite, pride punša."

"Hvala, ne pijem punša," se je izgovarjal mladenič in krenil za onima. Irma se je bila oprijela Lovra in hitela sta skozi vrt.

"Kako lep večer!" je vzdihnil Lovro in govoril resnico. Mrak je bil ohladil vročino poletnega dne, umiril njegov šum in ropot in pregrnil lahno tančico čez pisane barve, ki jih je oživljala sončna svetloba. Rdečkasti oblaki so plaval po modrem nebu, listje na drevju je tajno šumelo in črčki so se oglašali po grmovju. Lovro so polnila srce čustva neznane sreče in sklepal je, da takoj ta večer izpolni Radivojevo naročilo; motila ga je le navzočnost baronova.

"Gospod baron," je dejala Irma, kakor bi bila uganila njegove misli, "prosim lepo, stopite gledat, je li Edvard sam ondi pri smreki." Baron se je tiho priklonil in stopil nekaj korakov naprej. "Počakajva malo," je šepnila Irma in zadržala Lovra.

"He, Edvard, kdo je pri tebi?" je zakričal baron in se obrnil.

"Kočijaž," se je oglašil Edvard in baron se je zopet pridružil mlademu paru. Lovru se je zdelo baronovo ravnanje breztakno; s tihim zadovoljstvom pa je zapazil, da je tudi Irma nejevoljna, in uverjal se je, da sluti laskavi povod, dobro znamenje srečnega uspeha.

Pogovor pa je zastajal, dokler ga ni po svoje zopet oživil Edvard.

Pozno je že bilo, ko je menil Lovro, da se bo treba posloviti. "Počakajte še malo; jaz vas sprejem," se je ponujal gospod Majer in nalival kupice za odhodnico. "Gospod baron, peljite se z menoj!"

"Hvala!" je dejal baron; "pretruden sem."

Lovro se je poslavljajal kakor za večnost, zahvaljeval se za častni sprejem, za ljubeznivo gostoljubnost, obetal, da jih kmalu zopet obišče, in vabil vse na svoj dom. Do voza sta ga spremili gospa in gospodična in čakali, da sta stekla izpred gradice oba voza, prvi z Majerjem in Lovrom, drugi z Edvardom.

"Mama, daj mi šal; pojdem še malo na vrt," je dejala Irma, se ogrnila in smuknila v verando. Ob stebri je slonel baron Berger in kadeč zrl v noč.

"Gospod baron, vi ste bili nočej neznosni," ga je ogovorila. "Možno," je ta mignil z rameni.

"A zakaj?"

"Vi še povprašujete?"

"Kaj je bil vzrok, to hočem vedeti."

"Vi sami!"

"Jaz? To je nezasišano!"

"Kaj ste se dobrikali gospodu Bojancu?"

"Oh, gospod baron ljubosumen! Le tragičnih prizorov ne, prosim vas; teh ne maram."

"Ne bojte se, gospodična! Ker že menite, da je odveč ozirati se name, menil bi pač, da je tudi odveč žaliti me."

"Kaj pa vas je tako užalilo, ubogi gospod baron?"

"Oh, užalilo! Neizmerno dobro mi je delo, ko ste vi dvorili ves večer gospodu Bojancu in se spogledovali z njim in se pod pazduho vodili!"

"Veste li še kaj mojih grehov? Vi ste hudi, da ne dvorim vam, da ne zabavam samo vas, da se ne kažem ljubeznive samoproti vam in ker nisem neprijazna, nepristopna vsakemu drugemu razen vas. Vi ne prižanašate meni prijaznost; jaz pa naj prenašam vašo žaljivo nevljudnost? Kdaj sem jaz vam oponesla, če ste bili prijazni do koga? Vi ste samoljubni."

"Koliko krivico mi delate, veste sami," je dejal mladenič in se začel bridko pritoževati o njenem spogledljivem vedenju ob toliko in toliko prilikah. Ona pa ga je pešerno zgrabila pod pazduho in ga peljala na vrt; šel je vdano, brez volje, bolj jezen kot potolažen.

"Toda žalostink in pogrebnih govorov, prosim, nikar!" je ukazala. "Pomeniva se prijateljski, brez sitnosti in očitanja; če ne, zbežim takoj."

"Zakaj ste bili tako prijazni z Bojancem, ko ga komaj poznate?"

"Ker je bil on prijazen."

"A on se je takoj zaljubil v vas."

"Možno; slama se hitro vname. A kaj morem jaz za to?"

"Vam je to jako všeč."

"Neizmerno. Eden, ki me ljubi, mi je ljubši od desetih, ki ne marajo zame."

"A vi ga tudi ljubite."

"Kakor vse ljudi."

"A zakaj ne ljubite mene?"

"Vas li ne ljubim, gospod baron? Vsekdar sem prijaznejša z vami ko vi z menoj. Vi gođrnjate; jaz se vam dobrikam; vi javkate, jaz se smejem; vi mi odtegujete roko, jaz vam jo podajam. Niste li vi najkrivicejši človek na svetu?"

Baron je škripal z zobmi. "Oh," je vzdihnil in strepetal, "vi me nečete razumeti. Norčujete se s čustvi, ki so meni najsvetejša."

"Zopet dolgočasna, sentimentalna razprava. Saj veste, gospod baron, da ne maram lirike in da so mi sentimentalna čustva zoprna. Kaj me mučite! Govorite pametno ali vsaj zabav-

no ali pa: lahko noč!"

"Dobro; govoril bom pametno, dasi ne zabavno. Zakaj mi nečete postati družica za življenje?"

"Soproga, mislite; baronica Berger? Od kod veste, da nočem, ko še sama prav ne vem. Naslov mi je všeč in, kolikor se da soditi, postanete dober soprog. A ovira je druga, vam dobro znana. Stradati se niste učili ne vi ne jaz, a jaz pričakujem, da se mi kot soprog ne bo godilo slabše kakor zdaj, ko se mi godi dobro."

"Vi govorite kakor vaš papa."

"In ta je moder mož in mi želi srečo."

"Vi bi vzeli tudi Bojanca?"

"Morebiti. Zakaj ne?"

"A ne boste ga, to vam povem. Ne boste ga," se je razvnela baron, škripal z zobmi in udaril z nogo ob tla.

"Oh, ta je dobra," se je smejala Irma in se ustavila. "Vi mi hočete predpisovati, koga naj vzamem, koga ne?"

"Jaz, jaz!" se je srdil on. "Vi se ne boste norčevali ko ste se toliko časa kazali prijazno in mi zbujaali nade, goljufive nade!"

Na sliki vidimo vojaka v posebni vojaški obleki, ki je napravljena za voznike traktorov in za vojake sploh, ki opravljajo razna dela krog vojašnice ali v kuhinjah.

"Jaz vam zbujaala nade!" je vzklopela ona. "Vi se motite, gospod baron, in ste se motili, ker vas je slepilo samoljubje in prevzetnost. Kaj morem jaz za to, da si razlagate mojo prijaznost in prijateljsko občevanje po svoje in zame žaljivo."

SPECIAL Combination OFFER

YOU GET THIS \$8.95

Sunbeam DOUBLE AUTOMATIC IRONMASTER

Heats faster—stays hotter—start ironing in THIRTY SECONDS after you connect it. The ONLY automatic iron with Thumb-Tip Heat Regulator up in the handle, away from the fingers, conveniently marked for all types of fabrics. Weighs only 3 1/2 lbs.

AND THIS \$4.95 RID-JID AUTOMATIC

YOU GET THIS \$13.90 IRONING SET For Only \$9.95 AND YOUR OLD IRON

GRDINA HARDWARE
6127 St. Clair Avenue
ENdicott 9559

NAZNANILO IN ZAHVALA

V bridki žalosti globoko potrta naznanjamo vse sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt posegla v našo družino in nam odvzela preljubljeno in nikdar pozabljeno soprogino mater.

Mary Prijatelj

rojena Nežic

ki je v Glenville bolnišnici nanaglooma izdihnila svojo blago dušo in za vedno zatnila svoje mile oči dne 11. junija, 1941, v starosti 47 let. Doma je bila iz Retje, fara Hinje.

Po opravljeni sveti maši v cerkvi sv. Vida smo položili dne 11. junija, 1941 k preranemu večnemu počitku na Calvary pokopališče.

Tem potom se želimo prirčno zahvaliti Monsinu norju Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za molitve ob krsti pred pogrebom, za spremstvo iz Joseph Zele in Sinovi pogrebne kapelje v cerkev in na pokopališče, opravljene cerkvene pogrebne obrede in za ganljivi tolažljiv govor v cerkvi.

Prirčno zahvalo naj sprejmejo Mr. in Mrs. John Pajk in hčere ter Frank in Vera Kuhar, ki nam bili v prvo pomoč in tolažbo v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih, kakor tudi drugim, ki nam bili v tolažbo in so nam kaj dobrega storili tem žalostnem času. Obenem tudi iskrena hvala vsem, ki so jo prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in pogrebu. Globoko hvaležni se želimo iskreno zahvaliti vsem, ki so v blag spomin pokojni okrasili krsto s krasnimi vencami ter vsem, ki so darovali za svete maše, ki bodo brale za mirni pokoj blage duše, kakor tudi vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago ob priliki pogreba.

Nadalje se želimo posebno lepo zahvaliti članom glavnega društva sv. Ane št. 4 SDZ in podružnici št. 2 nena SZZ, ki so se udeležili skupne molitve ob krsti poslal kojine in za lepo udeležbo pri pogrebu, posebno pa želimo zahvaliti članicam, ki so nosile krsto in bučice, spremlje in položile k večnemu počitku v prerani grob.

Enako se želimo tudi prirčno zahvaliti St. Vincent's Cadets, No. 25 SZZ za častno stražo na večer prirčnega pogreba.

Prav lepo se zahvaljujemo pogrebnemu zavodu glavnega Joseph Zele in Sinovi za vso prijazno naklonjenost in za lepo urejeni pogreb.

Preljubljena in nikdar pozabljena soproga, draga mati, zastoni Te sedaj iščejo oči, ker Bog Ti je uro odločil in zapustiti si morala svoje drage. V globoki boki žalosti nad Tvojo bridko izgubo pošiljamo molitve k Bogu, da Ti sedaj podeli večni mir in prezgodnjem grobu v hladni zemlji in nebeška luč naj Te svetli!

Žalujoci ostali:

LOUIS PRIJATEL, soprog.
LOUIS, ALBIN, EDWARD, VICTOR, sinovi.
Zapuška tukaj tudi žalujoci sestrji Josephine Pajk in Vera Kuhar, v stari domovini pa žalujoci mati Marijo Nežic, brata Cirila in Josipa ter sestro Heleno Papež.

Cleveland, O., 9. julija, 1941.

AMERICAN RADIATOR PRODUCT WOLFF HEATING CO.

GREJNI INŽENIRJI
Gorak zrak, para, vroča voda, plin, olje, air conditioning. — Popravljamo vse vrste furneze in boilerje.
NOBENE GOTOVINE TAKOJ. PLAČATE V TREH LETIH
Urad in razstava vseh predmetov na
715 E. 103rd St. GLENVILLE 9218
Vprašajte za našega zastopnika Štefan Robash NIČ PREDPLAČILA DO OKTOBRA

UČITE SE ANGLEŠČINE iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: **\$ 2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Spend Happy Days at CEDAR POINT on Lake Erie

COMING Ben Bernie Gene Krupa Alvino Ray Tony Pastor Orrin Tucker AND OTHERS

Dance NIGHTLY TO FAMOUS RADIO BANDS

"All the fun in the world" is yours at Cedar Point, the largest vacation resort on the Great Lakes. Seven miles of sandy beach extends out into the blue waters of Lake Erie.

Every popular outdoor and indoor sport and amusement await you, including fishing, boating, riding, tennis and golf. Special attraction... Ohio's most beautiful summer ballroom. Endless fun for all the family, for a day or the entire summer. Hotel Breakers, with 1,000 comfortable, outside rooms, offers you restful relaxation. Moderate rates... excellent cuisine.

Easy to reach, via U. S. Route 6, Ohio 2, midway between Cleveland and Toledo. Rail or bus to Sandusky. Steamers from Cleveland and Detroit.

Ask for folder. CEDAR POINT-ON-LAKE ERIE, SANDUSKY, O.

THE PLAYGROUND OF THE GREAT LAKES • JUNE 14 THROUGH LABOR DAY

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE BLAGOPOKOJNE MATERE

Jennie Pust

ki je Bogu vdana preminula 9. julija, 1940.

Draga in nezabna mati in stara mama, danes je leto dni, odkar ste zatisnili svoje blage in ljubezni polne oči ter se preselila tje na božjo njivo v sosedstvo ljubega soproga in našega blagopokojnega očeta. Očesa so nam rosna-sreča jedna in prošnja k Vsemogódnemu neusahljiva: Mir Vama bođi do svidenja nad zvezdami!

Žalujoci:
MARY MATOH, JENNIE SCHWANE, JUSTINE YERSE, hčere.

Cleveland, O., 9. julija, 1941.